

தோணவடே தோணாது
அவள் உயிர்
பறிக் க .

தாய் தாலாட்டின்
பின்
ககைட்டி நிற்கும்
புகழ் பித்த புலவர்
யாத்த
கவிதை .

தாய் வாழுகின்ற
வீட்டுக்குத் தவேயில்லை
விளக்கு .

உயிர்
ஊட்டப்படுகின்ற
புனித தலம்
தாய் கருவறை .

உலகம் என்ற
உருண்டை விருட்சம்
நிற்கிறது
அன்னை வரேில் .

மாதா கண்ணீர்
திரவத்தீ
அது
அழித்துவிடும்
பாறகையையும் .

அன்னை புன்னகை
அரண்
அது
தடுத்துவிடும்
எந்தச் சூனாமிகளையும் .

அன்னை
பிசுரைத் துட்டிய கழி
ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டல்
அமுத்ததை
ஆக்கிவிடும்
வறும் வகைக்கோலாக .

அம்மா சமபைப்து
அரிசியல்ல

பாசம் .

விறகுகள் வனென்று
அவள்
எரிகிறாள்
அடும்பில் .

கடவாள்
அதிசயிக் கின்ற அதிசயம்
அன்னை பிரசவம் .

தன்
தாய்
மறந்த மகன்
இதயத்தால் இறந்த
பிணப் பிரஜை .

தாய்
இராமல் சத்தம்
ஓரூதரம் கட்டாலும்
மருத்துவம் செய்
வதை தியனகைக் கட்டி வந்து .

ஓர் குயிலிடம்
களை
அது சொல்லும்
தன்
கூக்கி
அன்னகைக் கான
வாழ்த்தனை .

மழதைத் துளிகளிடம்
விசாரி
அவனை
மொழியும்
தாய் பாதம் தொடத்தான்
பொழிவதாக .

அன்னகைக்கு
பணிவிடை செய்கின்ற
கைகளில் இருப்பவை
விரல்களல்ல
வெளிச்சங்கள் .

2. ஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐ .

ஏழைக்குச் சிரிப்புக் கிடகைக்கும் வரலை
நூரதைத்துக் கொண்டே இருக்கும் அலலை .

ஏழை உண்பது
வறொஞ் சோற்றில் கண்ணீர் ஊற்றி .

மலர்ந்த படி
உதிர்கிறது ஏழை மூகத்தில் கவலை கண்டும் .

விலயைநேற்றம்
எரிகின்ற ஏழையைச் சாம்பலாக்கி விடும் .

ஏழையோடும் சேர்ந்தழத்தான்
பெய்கிறது மழை .

அடுத்த வளேகைக்காகச் சுவாசிக்க
வியர்வையால் மடிச்சு விடும் ஏழை .

ஏழை உழைப்பது திருடும் நரிகளையே
போடவணேடும் சிறையில் .

வீ தியாரைத்துப் பிச்சகைக்காரர் அழுகை வளெள்ளத்தில்
மடிக்கித் திணறும் நாகரிகம் .

ஊனமுற்றவர் பசி திரிந்தால்
காகங்கள் கட்ட

